

Ca Dao Nhân Gian Thời XHCN Việt Nam

Nam Kỳ Khởi Nghĩa tiêu Công Lý
Đông Khởi vùng lên mất Tự Do

Đôi dép râu dẫm nát đời son trẻ
Nón tai bèo che khuất nẻo tương lai

Chim xa rừng còn thương cây nhớ cội
Việt Cộng về thành làm tội dân ta

Năm đồng đổi lấy một xu
Thằng khôn đi học, thằng ngu làm thầy

Có miệng không nói lại cam
Hai hàng nước mắt chan dầm như mưa

Từ khi ta có Bác Hồ
Nhân dân chẳng được ăn no ngày nào

Lương chồng, lương vợ, lương con
Đi ba buổi chợ chỉ còn lương tâm
Lương tâm đem chặt ra hầm
Vớt rau muống luộc khen thơm là ngon.

Anh Đồng, anh Duẩn, anh Chinh
Ba anh có biết dân tình cho không ?
Rau muống nửa bó một đồng
Con ăn bố nhin, đau lòng thằng dân.

Một năm hai thước vải thô
Nếu đem may áo cụ Hồ ló ra
May quần thì hở lá đũa
Chị em thiếu vải hóa ra lố lờ
Vội đem cắt ảnh bác Hồ
Sợ rằng bác thấy tô hô bác thèm

Có áo mà chẳng có quần
Lấy gì hạnh phúc hỏi dân cụ Hồ ?
Có đói mà chẳng có no
Lấy gì độc lập, tự do hỏi người ?

Bác Hồ chết phải giờ trùng
Nên bày con cháu dở khùng dở điên
Thằng tỉnh thì đã vượt biên
Những thằng ở lại nửa điên nửa khùng.

Nhà ai giàu bằng nhà cán bộ?
Hộ nào sang bằng hộ đảng viên?
Dân tình thất đảo bát điên
Đảng viên mặc sức vung tiền vui chơi.

Ai về qua tỉnh Nam Hà
Xem lũ đầy tớ xây nhà bê tông.
Tớ ơi, mày có biết không ?
Chúng ông làm chủ mà không bằng mày!

Phong lan, phong chức, phong bì
Trong ba thứ ấy, thứ gì quý hơn?
Phong lan ngấm mãi cũng buồn
Phong chức thì phải cúi luồn vào ra
Chỉ còn cái phong thứ ba
Mở ra thơm nức, cả nhà cùng vui.

Hoan hô độc lập tự do
Để cho tớ nhá bo bo sái hàm

Thanh “cha”, thanh mẹ, thanh gì?
Hễ có phong bì thì nó “thank kiu” (thank you)

Đảng ta là đảng thần tiên
Đa lô (đô-la) thì được, đa nguyên thì đừng.

Ngày đi, đảng gọi “Việt gian”
Ngày về thì đảng chuyển sang “Việt kiều”
Chưa đi: phản động trăm chiều
Đi rồi: thành khúc ruột yêu ngàn trùng.

Chiều chiều trên bến Ninh Kiều
Dưới chân tượng bác, dĩ nhiên hơn dân!

Trăm năm bia đá cũng mòn
Bia chai cũng vỡ, chỉ còn bia ôm.

Thầy giáo, lương lãnh ba đồng
Làm sao sống nổi mà không đi thò
Nhiều thầy phải đập xích lô
Làm sao xây dựng tiền đồ học sinh?

Cô giáo phải bán bia ôm
Ôm phải học trò, ăn nói sao đây ?

Tim em như thể tim chim
Chim bay biển Bắc, anh tìm biển Đông
Tìm chi cho phải mất công
Đài Loan, Hàn Quốc em đông mất rồi.

Trách ai sinh thứ họ Hồ
Để cho cả nước như đồ vật đi!

Bác Hồ đại trí, đại hiền
Chơi Minh Khai chán, gá liền Hồng Phong
Minh Khai phận gái chữ tòng
Bác Hồ sái nhất, Hồng Phong sái nhì.

Ngày xưa giặc Pháp mộ phu
Ngày nay đảng bán dân ngu lấy tiền
Đảng ta là đảng cầm quyền
Đảng bán ruộng đất lấy tiền đảng tiêu.

Dịch heo nối tiếp dịch gà
Bao giờ dịch đảng cho bà con vui.

Bao giờ Hồ cạn, Đồng khô
Chinh rơi, Giáp rách, cơ đồ mới yên.

Tiên sư Cộng sản Việt Nam
Suốt đời bán cả giang san nước nhà !

Ai sinh ra cái củ mì?
Hỏi: Để làm gì? Đáp: Để mà ăn!
Nước nhà mãi mãi khó khăn
Dân mình mãi mãi phải ăn củ mì

Dân đói mà đảng thì no
Sức đâu ủng hộ, hoan hô suốt ngày
Đảng béo mà dân thì gầy
Độn bắp, độn sắn biết ngày nào thôi?

Nhân dân thì chẳng cần lo
Nhà nước lo sẵn bo mỗi ngày
Hãy chăm tay cấy tay cày
Nhịn ăn nhịn mặc chờ ngày vinh quang

Một thằng lên vũ trụ
Trăm thằng đi Mút Cu (Moscow)
Nghìn thằng chè chén lu bù
Để dân bảy mươi triệu đói thò cu ra ngoài

Nhân dân thiếu gạo thiếu mì
Mày vào vũ trụ làm gì hử Tuân???
Ai lên vũ trụ thì lên
Còn tôi ở lại ghi tên mua mì

Ở với Hồ Chí Minh
Cây đình phải đăng ký
Trái bí cũng sắp hàng
Khoai lang cần tem phiếu
Thuốc điều phải mua bông
Lấy chồng nên cai để
Bán lẻ chạy công an
Lang thang đi cải tạo
Hết gạo ăn bo bo
Học trò không có tập
Độc Lập với Tự Do
Nằm co mà Hạnh Phúc!

Mang danh Dân Chủ Cộng Hòa
Đi ra khỏi tỉnh phải qua cửa quyền
Xuất trình giấy phép liên miên
Chứng từ thị thực ở miền nào qua
Trăm năm trong cõi người ta
Ở đâu cũng được đi ra đi vào
Xa xôi như xứ Bồ Đào
Người ta cũng được đi vào đi ra
Đen đũi như Ảng Gô La
Người ta cũng được đi ra đi vào
Chậm tiến như ở nước Lào
Người ta cũng được đi vào đi ra
Chỉ riêng có ở nước ta
Người ta không được đi ra đi vào

Đầu đường đại tá vá xe
Cuối đường trung tá bán chè đậu đen
Giữa đường thiếu tá rao kem

Ngày xưa chống Mỹ chống Tây
Ngày nay chống gậy ăn mày áo com

Bất trồng mà chẳng thu mua
Tại sao đảng nở dối lừa nhân dân?
Tiền cây, tiền giống, tiền phân
Một trăm thứ thuế đổ thân gầy gò
Dân đói mà đảng thì no
Kêu trời, kêu đất, kêu Hồ chí Minh

Trồng mía, trồng ốt, trồng hành
Vì nghe lời đảng mà thành bể niêu
Trồng tiêu rồi lại trồng điều
Vì nghe lời đảng mà niêu tan tành

Thi đua làm việc bằng hai
Để cho cán bộ mua đài mua xe
Thi đua làm việc bằng ba
Để cho cán bộ xây nhà lát sân

Đi làm hợp tác hợp te
Không đủ miếng giẻ mà che cái l...

Công nhân, vợ ốm con cô
Lãnh đạo nhà gác, xe hơi bộn bề

Tiếc thay cây quế còn soan
Để cho đám mọi Đài Loan nó trèo

Ông Đồng, ông Duẩn, ông Chinh
Vi ba ông ấy, dân mình làm than

Trường Chinh, Lê Duẩn, Văn Đồng
Cả ba đồng lòng giết chết con tôi

Trường Chinh, Lê Duẩn, Văn Đồng
Ba thằng cùng béo, vật lông thằng nào?
Vật lông cả đám cho tao!

Ngày xưa đại tướng cầm quân
Ngày nay đại tướng cầm quần chị em

Giới a đồng chí Đỗ Mười
Lớp ba chưa đỗ đã ngồi bí thư

Vê vang thay lãnh tụ ta
Đem dân xuất khẩu bán ra nước ngoài

Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa
Cúi đầu dâng đảo Trường Sa cho Tàu

Ngày đi Đảng gọi 'Việt gian'
Ngày về Đảng lại chuyển sang 'Việt kiều'
Chưa đi: phản động trăm chiều
Đi rồi: thành khúc ruột yêu ngàn trùng
Trốn đi Đảng bắt đến cùng
Trở về mời gọi, sẵn lòng Đô la
Đảng ta ân đức bao la
Làm cụ thằng đểu, làm cha thằng lừa

Ngày xưa chửi Mỹ hơn người
Ngày nay nịnh Mỹ hơn mười lần xưa
Ngày xưa đánh Mỹ không chừa
Ngày nay con cái lại lừa sang đây
Ngày xưa Mỹ xấu, Đảng hay
Ngày nay Đảng ngựa hai tay xin tiền !

Việt kiều ngồi thả trên cầu
Đảng như bầy chó đờng chầu dưới sông
Ăn no Đảng nổi chứng ngưng:
Bất, giam, quản chế, siết gông dân lành

Nếu đời không Nguyễn Sinh Cung
Dân đâu phải đọa Hồ Khùng Chính Mi!

Đảng ta chọn tướng họ Lê
Đức Anh thất đức nên bê lên ngòi

Liên bang Xô Viết vỡ rồi
Văng Linh, văng Kiệt, Đỗ Mười văng luôn

Nước ta bầu cử tự do
Lọc qua, lừa lại toàn lò Mác Lê

Không đi không biết Tam Đảo
Đi thì không biết nơi nào mà ngu.

Bác Hồ có một con chim
Bác nhờ chị Định đi tìm cái lông.

Trung ương chỉ thị ba cùng
Đảng viên phải bám quần chùng nhân dân.

Vì Đảng xây dựng trong quần
Chúng nên Đảng được nhân dân thương yêu

Đảng ta đã có truyền thông
Sống và chiến đấu ở trong quần chùng

Bác Hồ là lão già dê
Lấy Minh Khai, vợ của Lê Hồng Phòng

Bác Hồ lấy vợ của đồng
Chí Lê Hồng Phòng là chị Minh Khai

Tin đầu như sét đánh ngang
Bác Hồ đang sống chuyển sang từ trần

Tin đầu như sét đánh gần
Bác Hồ đang sống từ trần chuyển sang

Bác Hồ thuở học chữ Nho
Cùng đèn cùng sách cùng "lò" Bác Tôn

Bác Hồ thuở nhỏ bồi Tây
Đến già Bác lại đu giây Nga Tàu.

Cuộc đời cách mạng Bác Hồ
Nâng bi cụ Mác bưng bô cụ Mào

Việt kiều ai thấy có kinh...
Nghiệm về xây dựng nước mình thành rồng

Đảng viên nhiệm vụ được giao
Hợp với cán bộ đi đào xác Mỹ

Bác Hồ nằm giữa hòm kính
Nguyệt soi chẳng thấy tức mình chùi ra
Ngoài quần chúng ngỡ là ma
Cô đi đất mới hóa ra Bác Hồ

Đào kinh là cái đỉnh cao
Trí tuệ nên đảng hô hào văn minh
Đảng viên cán bộ thất... kinh
Văn minh cho lắm vẫn mình cán ngô

Hoan hô đồng chí Võ Nguyên
Giáp ta thắng trận Điện Biên lẫy lừng.

Hoan hô đồng chí Sít Ta
Lin Đa hờ rồn hóa ra Trang Đài

Anh đi công tác Pờ Lây
Cu dài dằng dặc biết ngày nào ra

Thương thay thủ tướng Võ Văn
Kiệt sức, kiệt lực chết lẫn giữa giường!

Chị em du kích giỏi thay
Bắn máy bay Mỹ rớt ngay cửa mình

Rằng nghe một chuyện đứng tim
Ngoại trưởng Nguyễn Mạnh Cầm chim thàng
Tàu

Tin buồn noan báo trên đài
Xe tăng bác nái nặt hai ba nần!

Tin thua như sét đánh ngang
Làm Bác chết cứng, lúc đang cời quần

Hôm qua còn sống sờ sờ
Mà nay bác đã cứng đờ cái mình

Hôm nay vui sướng làm sao
Anh Ga Ga Rìn bay vào vũ trụ

Mừng ngày mừng sáu tháng ba
Chị em phụ nữ chúng ta vung lên!

Chị Bình đón Bác dưới mưa
Chị thấy Bác ướt bèn đưa cái nón!

Vào thăm lăng Bác âm u
Các chị bộ đội ngả mũ ra chào!

Ngồi câu chẳng thấy cá ăn
Buồn tình nhỏ ít lòng măng Bác Hồ

Khôn hồn thả cải tạo ra
Keo Ngụy trở lại chết cha Đỗ Mười

Tổ cha cái bọn đười ươi
Đỗ Tám, Đỗ Chín, Đỗ Mười ăn... "biu"

Hoan hô đồng chí Goóc Ba|
Chớp được chị vợ đàn bà Liên xô

Trạch Dân có họ Giang mai
Này dân Trung Quốc đói dài vì ông

Đỗ Mười sang lạy Trung Hoa
Kính dâng quần đảo Trường Sa cho Tàu

Nghe tin đồng chí Võ Văn
Kiệt quệ cổ võ xin ăn láng giềng.

Đồng chí tham quan Tân Gia
Ba chân kiềng gậy, ới Nga, ới Tàu!
Đỗ Mười ở lại cầu nhàu,
Kiềng ba chân gậy, ới Tàu, ới Nga!

Giỏi a! Đồng chí Đỗ Mười
Lớp ba chưa đỗ đã ngồi bí thư.

Anh mò địa đạo Củ Chi
Củ chi là cái củ gì? Củ anh?!

Thương nhớ bác Hồ Chí Minh
Dán hình bác trước cửa mình... khoe quên!

Bác Hồ sống rất thanh đàm
Heo gà dâng đến bác làm sạch trơn!

Chị Định khen bác khiêm tốn,
Bác Hồ cảm động rờ ... chị Định

Mỗi khi muốn hút thuốc ngon
Bác kêu chị Định giờ nòn chị ra.

Mỗi khi buồn bực trong lòng
Bác kêu chị Định chổng mông bác nhìn!

Bác Hồ làm sống con chim
Chị Bình học tốc đưa chim của mình

Bác Hồ có một con cu
Đưa nào động đến đi tù mọt gông

Trên đường kháng chiến gian khổ
Có con cu của bác Hồ cũng vui

Nước đêm trăng trở nước đêm
Bác lần ra nước mò chim chị Bình

Ở trong địa đạo âm u
Bác mò mẫm kiếm cái mu chị Sầu

Máy bay bom thả ù ù
Bác dứt đầu bác vào mu chị Sầu!

Vừa chui ra khoai địa đạo
Bác Hồ liền giúp chị Sầu mặc quần

Thấy chị Sáu đứng ngờ ngờ
Giữa trưa nắng cực... bác rờ cái cây!

Bác khiêm tốn nhất trần gian
Nếu không cứ hoai Trần Dân Tiên còi

Mỗi khi đi ỉa ngoài đồng
Sẵn hột giống, bác liền trồng vào ngay.

Thú vui của bác tầm thường
Thích nhìn sơn nữ trần truồng tắm suối

Hoảng hồn chủ tịch Goóc Ba
Chớp ngay đồng chí Rai-sà phu nhân

Đỗ Mười đấm ngực kêu trời
Lênin ngã xuống không lời trời trăng.

Nếu theo chân bốn con rồng
Đảng ta phải dẹp hai ông Mác Lê

Đảng thờ Lê, Mác quang vinh
Đẩy cho Tổ Quốc xuống sinh cũng vui.

Hoan hô đồng chí Goóc Ba
Chớp chơi dữ, đảng tan ra tức thì

Hạ cờ máu ở Mút Cu
Lộn liềm, rút búa, sao lu hết tròn

Mác Lê, Nga đã phóng uê
Việt cộng đớp lấy nhất tề vùng lên

Đầu cộng đã ngọem cù ti
Cái đuôi còn vẫn ngu si làm càn

Đuôi cộng rồi cũng sẽ tan
Việt, Cu Ba, Tàu, Bắc Hàn đi đong!

Liên Bang Xô Viết vỡ rồi
Văng Linh, văng Kiệt... Đỗ Mười văng luôn

Bốn anh nghèo xác, nghèo xơ
Khẩu đầu van lạy ăn như Hoa Kỳ

Lãnh tụ học hết lớp ba
Đỉnh cao trí tuệ đảng ta thiệt giòi!

Cái tình hữu nghị Việt Trung
Bền chặt như sợi giây thung cột quần

Cụ phó bảng Nguyễn Sinh Sắc
Độc con rấn mắt tên là Sinh Cung

Bác Hồ thuở nhỏ chẵn trâu
Lớn lên chơi đại bị Tàu bắt giam

Bác Hồ khoe bác có kinh
Nghiệm trong sự sách có mình bác thôi!

Tổ sư là bác Lê Nin
Cũng là sư tổ linh tinh hại đời

Trách ai sinh thứ họ Hồ
Để cho cả nước như đồ vất đi

Chị Bình với lại chị Định
Hai chị đều khoái bác Hình Chí Mô

Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa
Cúi đầu dâng đảo Trường Sa cho Tàu

Hầu ló! Đồng chí Phạm văn
Đồng lòng cùng bác bán phăng còi bờ

"Dọn đường về nước" ai ơi
Nhớ vác máy "fax" thư rơi đều đều

Bác đi công tác Ban Mê
Thụt xong một cái lại về hang ngay

Lương chồng, lương vợ, lương con
Đi ba hồi chợ chỉ còn lương tâm
Lương tâm đem chặt ra hàm
Vớ rau muống luộc khen thơm là ngon

Thầy giáo lãnh lương ba đồng
Làm sao sống nổi mà không đi thò
Nhiều thầy phải đập xích lô
Làm sao xây dựng cơ đồ học sinh

Dân đói mà đảng thì no
Sức đâu ủng hộ hoan hô suốt ngày
Đảng béo mà dân thì gầy
Độn bấp độn sấn biết ngày nào thôi

Nhân dân thì chẳng cần lo
Nhà nuộc lo sắn bo bo mỗi ngày
Hãy chăm tay cày, tay cày
Nhịn ăn nhịn mặc chớ ngày vinh quang

Ngày xưa chống Mỹ chống Tây
Ngày nay chống gậy ăn mày áo cơm

Trồng mía, trồng ớt, trồng hành
Vì nghe lời đảng mà thành bể niêu
Trồng tiêu, rồi lại trồng điều
Vì nghe lời đảng mà niêu tan sành
Thi đua làm việc bằng hai
Đề cho cán bộ mùa đài mua xe
Thi đua làm việc bằng ba
Đề cho cán bộ xây nhà lát sân

Nhà nào giàu bằng nhà cán bộ
Hộ nào sang bằng hộ đảng viên
Dân tình thật đảo bát điên
Đảng viên mặc sức vung tiền vui chơi

Ai về tới tỉnh Nam hà
Xem lũ đầy tớ xây nhà bê tông
Tớ ơi ! mấy có biết không . .
Chúng ông làm chủ mà không bằng mày

Phong lan, phong chức, phong bì
Trong ba thứ ấy thứ gì quý hơn
Phong lan ngấm mãi cũng buồn
Phong chức thì phải cúi luồn vào ra
Chỉ còn cái phong thứ ba
Mở ra thơm nức cả nhà cùng vui

Thanh cha, thanh mẹ, thanh gì
Hễ có phong bì, thì nó thanh kiu (thanh you)

Đi làm hợp tác hợp te
Không đủ miếng giẻ mà che cái L.

Tôn Dân là chợ vua quan
Vân Hồ là chợ những gian nịnh thần
Đồng Xuân là chợ thương nhân
Via hè là chợ “nhân dân anh hùng”

Đốt như chuyên tu, ngu như tại chức

Mất mùa là bởi thiên tai
Được mùa, là bởi thiên tài đảng ta

Có con mà gã chồng gần
Nửa đêm xe đạp mang phân cho cha
Có con mà gã chồng xa
Tháng tháng nó gởi đồ la kìn kìn

Tiểu thay cây quế còn soan
Để cho đám mọi Đài Loan nó rờ
Tìm em như thể tìm chim
Chim bay biển Bắc anh tìm biển Đông
Tìm chi cho phải mất công
Đài Loan, Hàn Quốc em đông mất rồi

Chiều ra bến Ninh Kiều
Dưới chân tượng Bác, dĩ nhiên hơn dân
Trăm năm bia đá cũng mòn
Bia chai cũng vỡ, chỉ còn bia ôm

Ngày xưa giặc Pháp mộ phu
Ngày nay đảng bán dân ngu lấy tiền
Đảng ta là đảng cầm quyền
Đảng bán ruộng đất lấy tiền đảng tiêu

Vẽ vang thay lãnh tụ ta
Đem dân xuất khẩu bán ra nước ngoài
Đảng ta là đảng thần tiên (thân tiền)
Đa lô (đô la) thì được, đa nguyên thì đừng

Ngoài Bắc có lắm thằng điên
Rỗng túi nhiều tiền nó bảo rằng không
Suốt ngày nó chạy long nhong
Nói thánh nói tướng, nhưng không làm gì
Nhưng mà hấn được cái lì
Chỉ thị Nghị quyết cái gì gì cũng thông

Ông Lê Nin ở nước Nga
Sao ông lại đứng vườn hoa nước này
Ông ưỡn ngực, ông chỉ tay
Ông xem như thể nước này của ông
Ông Lê Nin quê ở nước Nga
Cớ sao lại đứng vườn hoa nước này
Ông vênh mặt, ông chỉ tay
Tư đo hạnh phúc lũ mày còn xa
Kìa xem gương của nước Nga
Bảy mươi năm lẽ có ra đêch gì !

Miền Trung có lắm thằng khôn
Nó chun ngõ trước, nó luồn ngõ sau
Một khi nó quyết làm giàu
Nó đi đúng chỗ, nó cân đúng người
Sinh ra vốn ở xứ nghèo
Nghiên cứu nghị quyết nên theo điều gì

Miền Nam có lắm thằng tham
Nó ăn như phá, nó làm như điên
Trong túi nó muốn nhiều tiền
Nó cưới vợ một, nghĩ liền vợ hai
Suốt ngày nó khoái lai rai
Một chữ Nghị quyết học hoài không thông

Ngày đi đảng gọi Việt gian
Ngày về thì đảng chuyển sang Việt kiều
Chưa đi phản động trăm chiều
Đi rồi thành khúc ruột yêu ngàn trùng
Việt Minh, Việt Cộng, Việt kiều
Trong ba việc ấy, đảng yêu Việt nào
Việt Minh tuổi đã khá cao
Việt cộng óm yếu xanh xao gầy mòn
Việt Kiều tuổi hãy còn non
Đảng yêu đảng quý như con đầu lòng

Chưa đi chưa biết Nha Trang
Đi rồi mới biết nó sang hơn mình
Sáng tắm biển chiều tắm sinh..

Chưa đi chưa biết Sài Gòn
Đi rồi trong túi chẳng còn đồng xu
Đêm nằm ngẫm lại thấy ngu..

Tiên sư cộng sản Việt Nam
Cuối đời bán cả giang san nước nhà
Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa
Cúi đầu đảng đảo Trường sa cho Tàu

Dịch heo, nổi tiếp dịch gà
Bao giờ dịch đảng, cho bà con vui

Hôm qua đảng có thề rằng:
"Cái kim sợi chỉ, đảng không tơ hào."
Hôm nay đảng kéo đầy nhà
Cái kim để lại, vàng bạc lấy đi.
Dân khờ trở mắt ra nhìn:
"Hôm qua thì thề, hôm nay thế này."
Đảng rằng: "Đảng có dối đầu,
Vàng bạc có giá, báu gì cái kim."

Hết